

komme til Afstemning, kunde en ganske lignende Indvending gøres overfor Forslag, der vare stillede af andre Partier indenfor Udvalget, men som ikke af den Grund, men af andre Grunde, blev trukken tilbage. Naar vi ikke have skænket den paagældende Bestemmelse i Forretningsordenen Opmærksomhed, er det, fordi den, selv om den ganske vist efter Bogstaven rammer vort Forslag, dog efter Tanken, der ligger i denne Forretningsordens Bestemmelse, ikke rammer det. Thi vi have jo netop i vort Forslag en sidste Paragraf, i hvilken det slaas fast, at alle de Bestemmelser i Forslaget, som kræve Grundlovsændring, selvfølgelig først kunne træde ud i Livet og først faa Gyldighed, naar den dertil nødvendige Grundlovsændring er vedtagen. I Realiteten skulde der derfor intet være i Vejen for ogsaa at stemme om vort Forslag. Imidlertid er det os tilstrækkeligt at faa det drøftet og behandlet som det Grundlag, paa hvilket vi kunne vente og haabe, at denne Sag en Gang maa blive løst. Vi ville da være udelukkede fra at faa det vedtaget, før Grundlovsforslaget, som mulig gør det, er vedtaget.

Jeg skal derefter kort omtale min Stilling til Grundlovsændringen. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde, at vort Forslag med 3 Alternativer var meningsløst. (*Borgbjerg*: Nej, det sagde jeg ikke. Jeg sagde „ret uheldigt“!). Ja, jeg skrev disse Ord ned, og jeg har dem her, men saa har det ærede Medlem altsaa ment, at det var ret uheldigt, men saa synes jeg, at det ærede Medlems Forslag, som har et ubegrænset Antal Alternativer, maatte være ikke ret, men endogsaa meget uheldigt. Det ærede Medlems Forslag tillader paa Valgloven at gaa til Enmandskredse eller en hvilken som helst anden Ordning, ogsaa Forholdstalsvalg i alle mulige Retninger. Det ærede Medlem giver fuldstændig frit Bord i saa Henseende. Vi ønske netop det samme, som det ærede Medlem udtaler i sit Forslag, at man kun skal tage Hensyn til, at der sikres Befolkningen direkte og lige Repræsentation. Men det er netop noget, som vi ere overbeviste om kun kan naas, naar man kommer til Forholdstalsvalg, derfor have vi fastslaaet det og ikke andet; vi have givet fri Raadighed over, hvordan Forholdstalsvalget skal ordnes, vi slaa ikke endeligt fast, at det skal være i den Form, der er foreslaaet i vort Forslag. Vi ønske blot slaat fast, at der er noget, der skal slaas fast i Grundloven,

og det er, at der skal være Forholdstalsvalg til Folketinget.

Jeg gaar saa over til min Stilling til Grundlovsændringen. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds udtalte, at Højre ikke vilde vedstaa sine Udtalelser ved første Behandling og ikke havde stillet Forslag i den Retning, som disse Udtalelser pegede. Jeg ved ikke, om det kan ramme andre, mig kan det i hvert Fald ikke ramme. Jeg vedkender mig bestemt, hvad jeg den Gang udtalte, og det vil jeg da ganske kort gentage her. Jeg udtalte, at der indenfor vore Rækker var delte Meninger om Kvindernes Valgret, men jeg antog ganske sikkert, at Flertallet af os vilde være med til at ønske Valgret til Kvinderne. Naar vi ikke have medtaget det i vort Forslag, er det, fordi det var os ganske særligt om at gøre at begrænse Forslaget til § 32, og der kunde det ikke tages med. Derimod tog jeg ret bestemt Afstand fra de 25aariges Valgret, dette er i hvert Fald af de Indrømmelser fra vor Side, der kræve Kontraindrømmelser. Saa udtalte jeg, at jeg var afgjort imod at lade Landstinget vælge af det samme Vælgerkorps som Folketinget. Jeg tog dermed klar og skarp Afstand fra det efter 5. Juni-Grundloven gældende Landsting; jeg kan ikke tænke mig, at den Omstændighed, at de samme Vælgere skulde vælge i det ene Tilfælde direkte Folketinget, og i det andet Tilfælde indirekte gennem Kommunalraadene Landstinget, i mindste Maade vilde sikre det, vi ønske at sikre med Hensyn til Landstinget, eller i mindste Maade hindre, at Landstinget blev slet og ret et Ekko af Folketinget, medens jeg tilstrækkeligt klart markerede, at vi udtrykkelig forlangte, at Landstinget skulde være en Regulator af Folketinget. Saa tog jeg naturligvis absolut Afstand fra alle de Krav om Landstingsændringer uden den Ændring af Folketinget, som vi forlange. Vi kunne kun tænke os, at i samme Grad som Landstinget blev et Ekko af Folketinget, i samme Grad vilde hele Magten komme til at ligge i Folketingets Haand. Og naar dette saa er valgt paa et ganske forkert og forkasteligt Grundlag, maa vi finde det dobbelt forkasteligt at give det den helt overvejende Indflydelse. Saa føjede jeg til, og det er det, det ærede Medlem særlig har draget frem, at jeg kunde tænke mig — videre sagde jeg ikke —, at det ikke kunde være udelukket at søge et andet Grundlag for den særlige Valgret end Skatteydelsen i den Form, som nu giver den særlige Valgret til